

384 தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1974)

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1974 ஏப்ரல் 11]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

1973 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப் பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது”.

1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (முப்பத்திரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட வரைவு, ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு அரசுப் பணிகளிலும், கல்வியிலும், சம வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதற்காக இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைத் திருத்தவும் 371 டி, 371 இ ஆகிய புதிய பிரிவுகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் விழைகிறது. இத் திருத்தச் சட்ட வரைவு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2)-ஆவது பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் மாநிலச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவைப் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1956-ம் ஆண்டில், ஆந்திர மாநிலம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது, நெலுங்கானா பகுதியின் வளர்ச்சி குறித்தும், மற்றும் அட்டாடூதியில் வாழுகின்ற மக்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்கள் கல்வி வசதிகள் ஆகியவை குறித்தும் சில

1974 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யக் கருதப்பட்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் விதித்துறைகள், இந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் சிலவற்றிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகும். தெலுங்கானா பகுதிவாழ் மக்களுக்கு, ஏனையவற்றுடன், வேலை வாய்ப்புக்களும், ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக, 1957-ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணிகள் (குடியிருப்பு விதி) சட்டம் நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது.

தலைமை உயர்நீதி மன்றம், தெலிங்கானா பகுதியில் அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ள சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், மேற்படி சட்டத்தின் சில விதித்துறைகள் அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பானவை என்று தீர்ப்பளித்தது. பல்வேறு வகையான காரணங்களால் இந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செயற்படுத்தியதால் சில சமயங்களில் தெலிங்கானா பகுதியிலும் சில சமயங்களில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பிற பகுதிகளிலும் ஓரளவிற்கு அதிகருப்தியைத் தோற்றுவித்தது. இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அவ்வப்போது சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அண்மையில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் பலர் அதிகருப்தி ஏற்பட்டதற்கான காரணங்களைப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒருமித்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு ஆந்திரப் பிரதேச மக்களிடையே முழு அளவில் கருத்தொருமைப் பாட்டை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு இப் பிரச்சினைகளுக்கு நிலையான தீர்வுகளைக் கண்டனர்.

அம்மாநிலத்தில் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகளின் விவரமான வளர்ச்சிக்கான ஒரு சீரான அணுகுமுறையைக் குறிப்பிடுகின்ற பொதுவாக ஆறு அம்சத் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிற சில ஏடுபாடுகளை அவர்கள் 1973-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 21-ம் நாளன்று தெர்வித்தனர்.

இதனால் மொத்தத்தில் மாநிலத்தின் சீரான வளர்ச்சிக்கும், கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, மற்றும் அரசுப் பணிகளில் மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு சம வாய்ப்புக்கள் வழங்குவதற்கும் வலி ஏற்படும் இத் திட்டத் திற்கு ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பரவலான ஆதரவு கிடைத்தது. ஆந்திரப் பிரதேச அரசு இத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு, கல்வி நிறுவனங்களிலும், அரசுப் பணிகளிலும், சேர்வதில் சம வாய்ப்புக்கள் அளிப்பதற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஆறு அம்சத் திட்டத்திற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்கவும், அரசுப் பணிகள் தொடர்பான சில தகராறுகள், குறைகள் ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதற்கான அதிகார வரம்புடன் கூடிய நிர்வாக நடுவர் மன்றம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 11]

ஒன்றை அமைக்கவும் தேவையான அரசியலமைப்புப் படிக்கான அதிகாரங்கள் வழங்குவதற்காக இச் சட்டவரைவு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. மேலும் இச் சட்ட வரைவு அம்மாநிலத்தில் மத்தியப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கான சட்டமியற்ற நாடாளு மன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கவும் விழைகிறது. மற்றும் இதில் முன்னர் செய்யப்பட்ட சில நியமனங்களைச் செல்லுபடியாக்குவதற்கான விதித்துறை உட்பட சில இடைநிகழ்வான தொடர்பான விதித்துறைகளும் அடங்கியுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட வட்டாரக் குழுவைக் கலைத்து விடுவதற்கு இந்த ஆறு அம்சத் திட்டம் வகை செய்வதால் மேற்படி பகுதியை பத்து பெயரவும் இச் சட்ட வரைவு வகை செய்கிறது.

இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று இம் மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டம் இந்த 33-வது திருத்தத்தின்பேரிலே எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தாலே நிறைவேற்றப்படக் கூடியதாக இருந்தாலும் இம்மாதிரியான திருத்தங்கள் மாநிலங்களினுடைய சட்டப் பேரவைகளிலே வைத்து அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்ற விதிக் கிணங்க இந்த அவையிலே அதைப்பற்றி நாம் விவாதிப்பதற்காக உள்ளோம்.

ஆந்திராவிலே ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அதற்கான திருத்தங்களைப் பற்றி நாம் இங்கே பேசுவதன் மூலம் வருங்காலத்திலே நமக்கு அதிலேயிருந்து சில அறிவுரைகள் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினாலே அதைப்பற்றி நாம் பிரச்சனைகளை வாதிப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆந்திர மாநிலம் அப்பொழுது சென்னையோடு இணைந்து, சென்னை மாநிலத் தோடு சேர்ந்திருந்த ஒன்று. 1953-ஆம் ஆண்டிலே ஆந்திர மாநிலம் தனியாகப் பிரிந்த பிறகு ஆந்திர மாநிலத்திலேயிருந்த மக்களிடையே விசால ஆந்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது ஹைதராபாத் மாநிலம் என்று ஹைதராபாத் தனி ஸ்டேட்டாக இருந்த காலம். அதிலே ஆந்திரம் பேசக்கூடிய, தெலுங்கு பேசக்கூடிய மக்களை இணைத்து விசால ஆந்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லாப் பகுதி களிலேயும் ஒரு கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அப்பொழுது ஹைதராபாத் பகுதி அதாவது தெலுங்கானா பகுதி இருக்கிறதே அது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. அதை இந்த விசால் ஆந்திரம் என்ற பெயரிலே, சென்னை மாநிலத்தோடு இருந்து பிரிந்த பகுதியோடு இணைப்பதால் அந்தப் பகுதி மக்களின் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்மோ என்ற அச்சம் அங்கேயிருந்தது.

ஆகவே, ஹைதராபாத் பகுதியிலிருக்கும் தெலுங்கானா பகுதி தனி மாநிலமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அப் பகுதியிலே இருந்தது. அப்பொழுது அந்த விசால் ஆந்திரம் வேண்டுமென்று கருதிய தலைவர்களால் அந்தத் தெலுங்கானா பகுதி மக்களோடு பேசப்பட்டு தெலுங்கானா பகுதி விசால் ஆந்திரமாக ஆந்திர மாநிலத்தோடு தெலுங்கானா பகுதி இணைக்கப்பட்டால் தெலுங்கானா பகுதிக்கு விசேஷ சலுகைகள் கொடுக்கப்படும், அவர்களுடைய வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட மாட்டாது, அதற்கான ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்படும் என்று உறுதியளித்து, அந்த உறுதியின் பேரிலே அரசியல் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதன் பலனாக அவர்களுக்குத் தனியாக அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காக சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன.

அது 1972-ம் ஆண்டு வரையிலும் இருந்தது. அதிலே பெரிய குறைபாடுகள் எதுவும் கிடையாது. ஆனால் யாரோ சிலர் சுப்ரீம்கோர்ட்டில் தொடுத்த வழக்கின் காரணமாக—நான் எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால்—மக்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இரு தரப்பில் இருப்பவர்களும் ஒத்துக் கொண்டு தனியான வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்து நடைமுறையில் நல்ல முறையில் நடந்து குறைபாடுகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு அங்கே ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது—அந்த நிலையிலே 1972-ம் ஆண்டில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் விசாலாந்திரா ஏற்படுத்தப்பட்டு தெலுங்கானா பகுதிக்கு விசேடமான சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட 'பப்ளிக் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆக்ட்' செல்லுபடியாகா தென்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்ததன் விளைவாக ஆந்திர மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியை நாம் எல்லாம் கவனித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக் கொடுத்தவுடனே எப்படியோ அங்கிருக்கிற மக்களின் ஆந்திரத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியவர்கள் ஏதாவது பிரச்சினையாக இருந்தாலும் பேசித் தீர்த்து முடிவு காணுவதற்குப் பதிலாக எதோ கிளர்ச்சியில் இறங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் வளர்ச்சி தூண்டிவிடப்பட்டது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 ஏப்ரல் 11]

ஒன்றை நாம் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பப்ளிக் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆக்ட் என்பது சுப்ரீம் கோர்ட்டால் நிராகரிக்கப் பட்டதே தவிர அங்கு ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியோ, மாநிலத்திலே இருக்கிற ஆதர எதிர்க் கட்சிகளோ அல்லது மத்தியில் இருக்கும் அரசோ இது தேவையில்லை என்று கூறவில்லை.

சுப்ரீம் கோர்ட் வழக்கின் காரணமாக சில தவறுகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக சட்டபூர்வமாகத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட உடனே ஆந்திர மாநிலத் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி தெலிங்கானா பகுதிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க மாற்று ஏற்பாடுகளை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் ஆந்திரத்தில் இவ்வளவு பெரும் கிளர்ச்சிகள் நடந்து உயிர்ச் சேதம், பொருட் சேதம் ஏற்பட்டு பெரும் மோசமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

நாம் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதோடு சேர்ந்து இன்னொன்றும் இருந்தது. ஆந்திர மாநிலத்திலே அரசு தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றி அந்தச் சமயத்தில் அறிவித் திருந்தார்கள். அந்த அறிவிப்பு வந்ததற்கும் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்ததற்கும் சரியாக இருந்தது. 'காக்காய் உட்கார பனம்பழம் விழுந்த கதை' ஆயிற்று. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நிலத்தை விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் பின்பக்கத்தில் இருந்து பெரும் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்து அரசே ராஜினாமா பண்ண வேண்டிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினார்கள்.

எந்தக் கிளர்ச்சி எங்கே ஆரம்பித்தாலும் அந்தக் கிளர்ச்சி எதற்காக நடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைவிட அதற்குப் பின்னாலே வேறு முக்கியமான சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்த நிலப் பிரபுக்கள், இதற்குப் பின்னால் இருந்து தூண்டிவிட்டார்கள்; எப்படியாவது காலதாமதம் ஆகட்டும் என்ற காரணத்திற்காக.

ஆனால் மக்களிடத்திலே, சாதாரண மக்களிடத்திலே அதுவும் இந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்று கூறினாலும்கூட மொழி, இனம், சாதியைச் சொல்லி மக்களைத் தன்பால் இழுப்பது நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கொள்கையைச் சொல்வது, பொருளாதாரக் கொள்கையைச் சொல்வது, அரசியல் கருத்துக்களைச் சொல்வது என்ற முறையில் மக்களை இழுப்பதைவிட, மதத்தைச் சொல்லி, மொழியைச் சொல்லி, இனத்தைச் சொல்லி மக்களை ஆத்திரப்படுத்தி தன்பால் இழுப்பது இன்று

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சுலபமாக இருக்கிறது. இதற்கு இப்போதிருக்கும் அரசியல் நிலைமையில் யாரும் விலக்கே கிடையாது. சாதியைப் பயன்படுத்துவது, மதத்தைப் பயன்படுத்துவது மிகச் சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் எந்த அளவுக்குச் சாதி உணர்ச்சிகள், மத உணர்ச்சிகள், மொழி உணர்ச்சிகள் இருந்ததோ அதைவிட இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது. கொள்கையைச் சொல்லி மக்கள் ஆதரவைப் பெறுவதைவிட சாதியைச் சொல்லிப் பெறுவது சுலபமாக இருக்கிறது, மதத்தைச் சொல்லிப் பெறுவது சுலபமாக இருக்கிறது. இதனால் இந்த நாட்டுக்குப் பிற்காலத்தில் நன்மை பயக்குமா தீமை பயக்குமா என்பதை நினைத்துப் பார்க்காமல் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக சாதி, மதத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை நாட்டில் இருக்கிறது. இந்த நிலையை எப்போது தவிர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்ல முடியவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1½ மணி வரை இந்த விவாதம் போகுமா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தெலிங்கானா—ஆந்திரா என்று தனி மாநிலங்களைப் போக வேண்டுமென்று பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். யார் விசாலாந்திரம் வேண்டுமென்று கூறினார்களோ அவர்களே தெலிங்கானா தனியாகப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆந்திரா தனியாகப் போக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெரும் கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். அது தீபாவளி மாநாடு பரவிவிட்டது. யார் சொல்வதையும் காதில் வாங்காமல் கலவரம் செய்தார்கள். பொதுச் சொத்து நாசமாக்கப்பட்டால் யாருக்கு நட்டம் என்பதைப்பற்றி யாரும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது கிடையாது. அந்நேரம் நம்முடைய வரிப் பணம், நம்முடைய சொத்து, அது எரிக்கப்பட்டால் நாட்டுக்கு நஷ்டம்; நமக்கு நஷ்டம் என்று பார்க்காமல் ஆந்திரம் வந்ததால் தெருவில் போகும் பஸ்ஸை—சர்க்கார் பஸ்ஸைக் கொளுத்துகிறார்கள் தனியார் பஸ்ஸைக் கொளுத்தினாலும் நாட்டுக்கு நஷ்டந்தான்.

இம்மாதிரி நடந்த பெரும் கிளர்ச்சியை மத்திய சர்க்கார் மிகப் பெரும் ராஜதந்திரத்தோடு சமாளித்தார்கள். அது பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்று. இவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சிக்குப் பிறகும் அமைதியான முறையில் சமாளித்தார்கள். எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால்—எவ்வளவு பெரிய ஆந்திர மூட்டத்தக்க செயலாக இருந்தாலும், சம்பவங்களாக இருந்தாலும்கூட, கூடிப் பேசுவோமானால் தீர்வு காண முடியும்; கலகம் செய்து, சண்டை போட்டுத் தான் காண வேண்டுமென்று இல்லை.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 ஏப்ரல் 11]

நேற்றைய தினம் செய்தி பார்த்தோம். மூன்று தேச வெளிநாட்டு அமைச்சர்கள் கூடி (பாகிஸ்தான், இந்தியா, பங்களாதேஷ்) ஒரு பெரிய முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிற்கு வருங்காலத்தில் பெரும் சங்கடங்களைத் தீர்க்கக்கூடிய பெரும் முடிவுகள்—ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரும் காரியம். நாட்டிற்கு எதிர்காலத்தில் பெரும் நன்மை விளைவிக்கக்கூடிய காரியம். எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தாலும் உட்கார்ந்து அமைதியாகப் பேசுவோமானால் தீர்வு காண முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

அந்த முறையில் ஆறு அம்சத் திட்டத்தினை ஆந்திர மாநிலத்தில் இரு தரப் பாரும் ஏற்றுக் கொண்டு பெரும் அமைதியை ஏற்படுத்தக்கூடிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது மத்திய யூனியர்ஸிடி ஒன்று. அவர்கள் அதை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே மத்திய யூனியர்ஸிடி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 'வேண்டாம்; வட நாட்டில் இருப்பவர்கள் ஆட்சி புரிய வாவது' என்று சொல்லப்படும்.

பாண்டிச்சேரியில் சென்ட்ரல் யூனியர்ஸிடி வைக்க முன்வந்தபோது அதற்கு ஒரு ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். பாண்டிச்சேரியை அடிமைப்படுத்த மத்திய அரசு நினைக்கிறது என்றார்கள். அந்த வகையில் ஒரு உணர்வு வளர்ந்து இருக்கிறது. இந்த உணர்வு எந்தக் காலத்திலும், எந்த நேரத்திலும் நன்மை பயக்காது.

மத்தியில் இருக்கும் அரசுக்கு சரியான அதிகாரம் இருந்த காரணத்தால் தான் ஆந்திர மாநிலத்தில் இவ்வளவு பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டும் இவ்வளவு சுமுகமாகத் தீர்க்க முடியாது. அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை யென்றால் ஆந்திர மாநிலம், தெலிங்கானா மாநிலம் என்றுதான் பிரிந்திருக்கும். அதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியாது. அந்த அதிகாரம் இல்லை யென்றால் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பேச வாய்ப்பே இருக்காது. மத்திய அரசு எங்கோ இருந்து வந்த அரசு என்று எண்ணம் இல்லாமல் நம்மால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அமைத்த அரசு என்ற எண்ணத்தில் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையின் மீதான விவாதம் வரும்போது இதைப்பற்றி யெல்லாம் பேசலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்தத் திருத்தத்தை ஆகிரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12:30)

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் என் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், அரசியல் சட்டம் 368-வது பிரிவு உபபிரிவு 2-ன் அடிப்படையில் சில முக்கியமான திருத்தங்களை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றினாலும் கூட குறிப்பிட்ட அளவு மாநிலங்களும் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கு வந்திருக்கிறது. எப்போது இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறதோ அப்போது அந்தத் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கத்தின் பேரில் நமக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. நான் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

இந்த மன்றத்தில் பல விஷயங்கள் விவாதிக்கப்படுகின்றன. அதுவும் இன்று அதிகமான அதிகாரங்கள் மாநிலத்திற்கு வேண்டுமென்று நாம் கேட்கிறோம். ஆனால் அதற்கும் அப்பால் சென்று மாநிலம் தனியாகச் செயல்படக்கூடிய அளவிற்கு உரிமை வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பல தடவை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று வருவதற்குப் பதிலாக ஆளும் கட்சி சார்பில் நிராகரிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் உண்மையிலேயே அந்த அரசியலை என்னால் பாராட்டியிருக்க முடியும்.

ஆனால் இந்தத் தீர்மானம், அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை நாம் அங்கீகரிக்கிறோம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம் இந்தத் திருத்தம் என்னவென்று பார்த்தால் என்னென்ன விஷயங்களை இங்கு நாம் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற அளவிற்கு அந்தத் திருத்தம் இருக்கிறது.

ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் அது மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கல்வியை மத்தியிலிருந்து நம் பேரில் திணிக்கக் கூடாது என்ற கருத்து பலதடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலே மூன்று பக்கலைக் கழகங்கள் மத்திய அரசே நடத்தக்கூடிய பக்கலைக் கழகங்கள். ஒன்று, டெல்லி, இன்னொன்று, வார்ணசி, இன்னொன்று, அலிகார். இந்த மூன்று பக்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ரிப்போர்ட்கள் எல்லாம் பார்லிமென்ட்டில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

இந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் நான்காவது பக்கலைக் கழகம் மத்திய அரசால் ஹைதராபாத்தில் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஆந்திர தேச மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 11]

அடிப்படையாக வைத்து? நம் மாநிலத்தில் நம் ரிசோர்ஸை வைத்துக் கொண்டு சில காரியங்களைச் செய்யமுடியாமல் போனால் நமக்கு உதவி செய்வதற்கு—மேல் ஆதிக்கம் அல்ல, நம் பேரில் நல்லெண்ணம் கொண்டு—மத்திய அரசு இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறது என்ற முறையில் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாம் எதை எங்களுக்கு தனியாக, எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இல்லாமல் விடவேண்டுமென்று சொன்னோமோ அதைக் கூட மத்தியில் நீங்கள் நல்லெண்ணத்தோடு இருப்பதால் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு ஷெட்யூலில் 7-ல் நான்காவது பல்கலைக் கழகமாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவிற்கு இந்த ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைக்கு ஒத்துவருகிறது என்று தெரியவில்லை.

பல நல்ல விஷயங்களை மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அவை எத்தனாவிற்கு அதற்குரிய இடத்தைப் பெறுகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் மிக முக்கியமான விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சரித்திர ரீதியாக சில விஷயங்களையும் நடைமுறையில் உள்ள சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஆந்திராவில் நடந்த கிளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திராவில்தான் கிளர்ச்சி நடந்தது என்று நாம் மகிழ்ச்சி அடையமுடியாது. நாளைக்கு அதே உருவத்தில் அல்லது வேறு முறையில் தமிழ்நாட்டிலும் வரலாம். ஆந்திராவில் முதலில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது, அதற்குப் பின்னால் குஜராத்-இல் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் பீகாரில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இனி அடுத்தாற்போல் எங்கு வருமோ நமக்குத் தெரியாது.

கிளர்ச்சி ஆரம்பமாகும்போது நியாயமாக இருக்கலாம். நியாயமாக இருக்கக்கூடிய விஷயத்தை தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்வதற்காக இப்போது ஒரு சக்தி இந்த நாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது என்று எங்கள் கட்சி நினைக்கிறது. ஆந்திராவில் இந்தக் கிளர்ச்சி உருவானது. உருவான அந்தக் கிளர்ச்சிக்கு ஆதரவாக நின்றவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களும், பெரிய நிலப் பிரபுக்களும், பெரிய வியாபாரிகளும் ஆதரவாக நின்றனர். அங்கிருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் கூட, அங்கிருக்கக்கூடிய ஜில்லா கலெக்டர்கள் கூட இந்த இயக்கத்தோடு சேர்ந்து நின்றார்கள்.

அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய இன்டக்ரேஷனிஸ்ட்ஸ், நாடு ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வலுவான க்ரூப்பும்,

1974 ஏப்ரல் 11] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சேர்ந்து நின்று இப்படி பிரிவினை வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய இந்த இயக்கத்தை எதிர்ப்போம், அதை உயிரைக் கொடுத்தாவது நாங்கள் எதிர்ப்போம் என்ற முறையில் எதிர்த்தோம்.

நான் ஏற்கனவே ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருபது பேர்களுக்கு அதிகமாக உயிர் நீந்தார்கள். அப்போது மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், சாதாரணத் தொண்டர்கள் செத்துவிட்டார்கள் என்று. விஜயவாடாவில் இருக்கக்கூடிய எங்கள் கட்சிச் செயலாளர், நாங்கள் எல்லோரும் ரொம்பவும் மதிக்கக்கூடிய ஒரு அருமைத் தோழர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதோடு எங்கள் கட்சி ஆபீஸை போலீஸ் வந்து சர்ச் செய்ய வந்தபோது அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லி இன்றும் எங்கள் கட்சித் தொண்டர்கள் ஆயுதபாணிகளாக நின்று அதைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், ஒரு அராஜக நிலையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். ஒருசிலர் சொன்னார்கள், அதை எதிர்ப்பது

feeble voice என்று Feeble voice was no longer feeble. It has become effective voice.

எங்கள் வாயில் எபக்மவாக ஆயிற்று. அராஜக நிலையை எதிர்த்து நாங்கள் குரல் கொடுத்தோம். நான் அடிப்பதுபற்றிச் சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சிச் செயலாளர் திரு. ராஜேஸ்வர சாவ் 20,000 பேர்கள் கொண்ட ஊர்வலத்தை நடத்திச்சென்று ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்திய பிறகுதான் அச்சம் தவிர்க்கப்பட்டது. ஆறு அம்சத் திட்டம் வந்தது. பிரதமரே துழைய முடியவில்லை, அமைச்சர்களே துழைய முடியவில்லை என்ற நிலை இருந்தது. ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா உரிமை கொண்டாடும் அளவிற்குப் பேசுகிறது. மதுரை ஜில்லா மதுரை ஜில்லாக்காரர்களுக்குத்தான் என்று சொல்வதைப்போல்—ஒரு மொழி பேசுவோரும் இன்னொரு மொழி பேசுவோரும் சண்டைபோடுவது அல்ல—ஒரு மாவட்டத்துக்காரர்கள் இன்னொரு மாவட்டத்துக்காரர்களுடன் சண்டை போடுவதுபோன்ற நிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

சுன்ன ஆப் தி சாயில் தியரியை, எங்கள் உயர்க்காரர்களே எங்கள் வாயில் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு படுமோசமான கோஷத்தைக் கிளப்பி னார்கள். எங்கள் கட்சி சார்பில் ஈஸ்வர ரெட்டி அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் பேசினார்கள். நேரடியாக மத்தியில் நின்று மிகப் பெரிய ஊர்வலத்தை நடத்தியவர்களில் அவர்களும் ஒருவர்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 11]

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இந்தக் காலத்திலும் தொழிலாளிகளை எந்த நிமிடத்திலும் வெளியே போகச் சொல்ல முடியும். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் பார்த்தார்கள் ஜெயிலுக்குப் போகிறவர்கள் எல்லாம் நிலப்புரடிக்களாக இருப்பதை. நிலப் புரடிக்களின் பெண்கள் வைர நகைகளைப் போட்டுக் கொண்டு மறியலுக்குச் செல்வதைப் பார்த்தார்கள். பார்த்து இது நம் போராட்டம் அல்ல என்பதை ஏழை விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

இந்த நாட்டில் சோஷலிஸம் வரவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். சோஷலிஸம் என்ற அமைப்பு ஏற்படுகிறபோது அங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்காது. உழைப்பவர்களுக்குத்தான் மதிப்பு உண்டு. ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கு அல்லது பணத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எதையும் செய்யலாம் என்று நினைப்பவர்களுக்கு அங்கு இடம் இருக்காது. அதற்கு அஸ்திவாரமாக விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் தான் இருப்பார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த 6 அம்ச கோரிக்கை வந்தது. அந்த 6 அம்ச கோரிக்கைக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அதே நேரத்தில், இன்று பின் தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் அத்தகைய அபாயம் இருக்கிறது. ஒரு சில மாவட்டங்களுக்கு வசதி வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுவது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது. சில மாவட்டங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அது அரசியல் காரணத்திற்காக ஒதுக்கப்படலாம். சில மாவட்டங்கள் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருந்தாலும் அதற்குச் சரியான கவனம் இல்லை. ஆங்காங்கு நியாயமான கோரிக்கை கிளப்பப்படுகிறது. அது கவனிக்கப்படாமலும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு மாவட்டம் இன்றொரு மாவட்டத்தைவிடச் சிறந்ததாக இருக்கிறது என்று இல்லை. இதை வைத்துக் கொண்டுதான் தெலுங்காடா பகுதியில் சில விசேஷ அலகுகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இங்கே நாம் ஒன்றாக இருந்த போது, ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பெரும் பகுதி, கேரளாவின் பெரும் பகுதி, கர்நாடகத்தின் பகுதி நம்மோடு சேர்ந்து இருந்த நேரத்தில், பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோது அந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பணம் செய்யவிடாமல் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சொன்னார்கள். ராயலசீமா பகுதி பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ராயலசீமா பகுதி இந்த மாகாணத்தில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாததால் இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கிறேன் என்று கிளப்பப்பட்டு, அதற்கு ரூலிங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிகார்ட்ஸ் எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தா இப்படி பின்தங்கிய பகுதிகள் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கவனிக்கப்படாது இருக்கின்றன. சில பகுதிகள் விசேஷமாக கவனிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவ்வளவு ரத்தம் சிந்தி இவ்வளவு கஷ்டம் இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்ட பிறகு இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் 'குட் சென்ஸ் பிரிவேயில்ட்'. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அரசியல் வாதிடிகள், அறிவாளிகள் ஆகியவர்களுக்கு வேறு எண்ணம் இருப்பதாக நினைக்கவில்லை. அவர்கள் திறமை வேறு விதத்தில் போய்விடாமல் இருக்க வேண்டும்.

நாட்டில் சில 'டென்டென்சீஸ்' இருக்கின்றன. அது என்னவென்றால் tendencies, disruptionist tendencies. I will call these tendencies, 'disruptionist tendencies'

அது எட்டடி கிளப்ப முடியும் என்றால், ஆளுநரையகத்தின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், மொழியின் பெயரால், சில வசதிகளின் பெயரால் மிளப்பலாம். இதிலே இரண்டு விதம். ஒன்று ஜாதிச் சண்டை இருப்பது. ஜாதியின் பெயரால் மதத்தின் பெயரால் கட்சி இருக்கக் கூடாது என்பது—பெரியாரின் கொள்கை.

இன்றைக்கு மதச் சார்பில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, ஒவ்வொரு மதத்தையும் வளர்வதற்கு வழிகோலிவிட்டு, மதத்திற்கு மதம் சமரசம் செய்து ஒவ்வொரு மதமும் வளர்வேண்டுமென்று செயல்படுவது. இது அரசியலில் கொர்பாக உருவெடுத்து விடக்கூடும். இதைப் பக்குவமாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஏதோ அந்திர மாநிலத்தில் நடந்தது என்று இல்லாமல் நாடு முழுவதும் உருப்படியான நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

நான் முன்னால் சொன்னபடி, இந்தக் கொள்கைக்கு ஆளும் கட்சி ஆதரவு தரவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? அவர்கள் கொள்கைபடி இது சீர்தானா என்பதை பதில் சொல்லும் நேரத்தில் அமைச்சர் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை மாநிலங்கள் ஆதரித்து அனுப்ப வேண்டுமென்ற முறையில் இது செய்யப்படுகிறதா அல்லது உணர்வு பரவலாக செய்யப்படுகிறதா என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறி எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இதை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. நா. வீராசாமி: சார், ஒரு கிளாரிபிகேஷன். தலைவரவர்களே, அவர்கள் பேசும்போது பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதிலே ஒரு கருத்து “சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்” பாலிசியை நான் எதிர்க்கிறேன் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் ஆளுநர் காங்கிரசை ஒரு பக்கத்திலே ஆதரித்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறார். ஆளுநர் காங்கிரஸ் பல மாநிலங்களில் மகாராஷ்டிரா, ஹரியானா போன்ற இடங்களில் ஆட்சி பிடித்ததில் இருக்கிறது. நேற்றைக்கு ஆந்திரா ரொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்களைச் சந்திக்கும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது ஆந்திர மாநிலத்தின் பரிசீலனையில் கொள்கை அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் மிகத் தீவிரமாக அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ளவர்களை அந்தந்த மாநிலங்களில் வேலைக் கமர்த்துவது என்று வைத்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் என்ன கூறுகிறார் என்பதை மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக எதிர்ப்பதாகத்தான், ரூபிப் பிட்டேன். இந்த ‘சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்’ பற்றி கோள சட்ட மன்றத்தில் கேட்டபோது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர், கோள முதலமைச்சர் அச்சுதமேவன் “இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையைக் குலைத்துவிடும்” என்று வெளிப்படையாக விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சமயத்தில் இந்த ‘சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்’ பற்றி லெனினிடம் கேட்டார்கள். அப்போது சொன்னார், தொழில்படி பிரித்தால், அது பலவித நிலைகளுக்குக் கொண்டு போய்விடும். பிறகு ஒரு நாடு என்று பிரித்து, ஒரு உள் என்று பிரித்து, ஒரு தெரு என்று கடைசியில் பிரிக்கிற நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடும். தொழில் வளராது என்று சொன்னார்கள்.

If it is extended it may go to an absurd limit. ஆனால், அந்தத் தன்மைதான் அதிகமாக வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி ஏதோ ஏற்றுக் கொண்டு அதை அமல் படுத்துவது போல் காரியம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏதோ ஒரு மாநிலத்தில் மிக அதிகமாக வேலையில்லாப் பிரச்சினை இருந்தபோது வங்காளத்தில் அங்கே சொன்னார்களே தவிர அந்த எண்ணம் நிறைவேற்றப்படக் கூட இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. நா. வீராசாமி: அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் லட்சுமண தாஸ், ஆந்திராவில் தொழில் அமைச்சராக இருப்பவர் சென்னைக்கு வந்த நேரத்தில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாகவே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலத்தில், அந்த அரசாங்கத்தில், அந்தக் கொள்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. 500 ரூபாய்க்கு கிழே இருக்கும் அந்தப் பதவிகளில் ஆந்திராவில் வசிப்பவர்களே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் அந்த உணர்வு கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தெளிவாகச் சட்டக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பக்தவத்சலம் போன்றவர்கள் கூட தமிழ்நாட்டில் எதிர்த்து இருக்கிறார்கள் ஆந்திராவில் இருக்கும் அரசு மாத்திரம் இன்னும் அதை எதிர்க்கவில்லையே என்ன காரணம் என்று கேட்டேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அது தவறு என்பது என்னுடைய கருத்து.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவையின் ஒப்புதலுக்காக பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கும் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல கருத்துக்களை, பல பிரச்சனைகளை அன்றாடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனை மற்ற எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஆந்திர தேசம் நம்முடைய அண்டை மாநிலம். ஆகையால் அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு சில சௌகர்யங்கள் செய்யும்போது அவர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டப்படிதான் இந்த 6 அம்ச திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

1953-ம் ஆண்டு ஆந்திரப் பிரதேசம் பிரிக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு ஆந்திரப் பிரதேசத்தை ஆந்திரப் பிரதேசம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மக்கள் ஆந்திரப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பெற்ற பிறகு அவர்களுடைய ஆத்திரம் அடங்கும் வரையில் நிலைமை மாறி நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நினைத்து இருந்தார்கள்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

ஆனால் பிறகு 1957-லே வேறு சில பகுதிகள் தெலுங்கானா என்ற பகுதிகள் ஆந்திராவோடு இணைத்து வைக்கிறபோது, ஹைதராபாத்தோடு இணைத்து இருந்த முல்கி சர்வீஸ் ரூல்ஸ் படி சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் பிரச்சனை எழுந்தது. இங்கே மாண்புமிகு வீராசாமி அவர்கள் அந்த அடிப்படையிலே ஒரு வினா எழுப்பினார்கள். அந்த சர்வீஸ் ரூல்ஸ் ரத்து செய்து 1957-லே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய இரண்டாம் ஷரத்தினுடைய அடிப்படையில் பப்ளிக் எம்ப்ளாய்மெண்டு ஆக்ட் என்கின்ற சட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் இரண்டாவது விதியின் கீழ் முல்கி ரூல்ஸை ரெப்பீஸ் செய்தார்கள். ரெப்பீஸ் செய்த அந்தப் பகுதி செல்லாது, அப்படி ரத்து செய்தது செல்லாது என்ற வகையில் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு வந்ததன் விளைவாக மீண்டும் கிளர்ச்சி வெடித்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

இதன் வாயிலாக நான் இதை ஆதரிக்கின்றேன் என்று எழுந்திருக்கிறேனா அல்லது எதிர்க்கிறேன் என்று எழுந்திருக்கிறேனா என்று சிலர் இங்கே கேட்கலாம். எந்த அடிப்படையில் ஆதரிக்கிறீர்கள், எந்த அடிப்படையில் இதை எதிர்க்கிறீர்கள் என்று கூட வினாக்களை எழுப்பலாம்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், மாநிலச் செம்மையாகச் செயல்படுவதற்கு மாநிலத்தில் இருக்கிற அரசுகள் தங்களுடைய திட்டங்களை நங்களுடைய சட்டங்களை மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு எனச் சேர்க்கின்ற வகையிலே நிறைவேற்றுவதற்கான செம்மையான அதிகாரங்களை, நேரடியான அதிகாரங்களைப் பெற்றுத் திகழ வேண்டும் என்ற கொள்கையை நான் வலியுறுத்தக் கூடியவன், அல்லது அதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கல்வி என்ற ஒரு துறை இருக்கிறதே, அந்தத் துறையில் மாநில அரசுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே தலையிட்டு, குறுக்கிட்டு செய்யக் கூடிய, மாநில அரசின் அதிகாரத்தை தன்னகப்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஹைதராபாத்தில் ஒரு புதிய பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தத் திருத்த மசோதா வகை செய்கிறபொழுது, அது இந்த அவையினுடைய ஒப்புதலுக்கு வருகிறது, அதற்கு அகரவு தரவேண்டும் என்று இங்கேயிருக்கிற மாண்புமிகு சபை மன்னவர் தெரிவித்தார்கள். அது எந்த வகையில் நியாயம் என்ற கேள்வியையும் சேட்டார்கள். அதுவும் ஒரு நல்ல கேள்வி, அதை நான் கூட ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நாமெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய கேள்வி.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஆனால் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் எதனுடைய விளைவு என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். புறக்கணிக்கப்படுகிற ஒரு கட்டத்தில் இருக்கிற மக்கள் தாங்கள் விரும்புகின்ற வளர்ச்சியைப் பெறவில்லையானால் அதற்கு ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் மத்தியில் இருப்பவர்கள் இடைஞ்சலாக இருப்பார்களேயானால், அவர்களுடைய உணர்ச்சிக்கு ஏற்ற வகையில் திட்டங்களைக் கொடுக்காமல், காலத்திற்கு காலம், நேரத்திற்கு நேரம் ஃபார்முலாக்களைக் கொடுத்து, 5 அம்ச திட்டம், 6 அம்ச திட்டம் என்றெல்லாம் அவர்களை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தால், அதன் முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்ற அளவுக்குத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

முல்கி ரூல்ஸ் எடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தில் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனலைப் போட்டு, அந்த ட்ரிபியூனலுடைய முடிவுகள்தான் கடைசியாக இருக்கும். அப்பாயிண்ட்மெண்டைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய முடிவுகளை சுப்ரீம் கோர்ட் தவிர வேறு எந்த கோர்ட்டிலும் சாலஞ்ச் செய்ய முடியாது, சவால் விடுவதற்கு அங்கே வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிற நியமனங்களெல்லாம் வட்டாரத்தில் இருக்கிற வட்டார உணர்வுகளின் அடிப்படையில், வட்டாரத் தேவைகளின் அடிப்படையில்தான் கொடுக்கப்படும்.

தெலுங்கானாவில் சில பதவிகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், தெலுங்கானாவில் உள்ள மக்களுக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும். ஆந்திரப் பகுதியில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஆந்திரர்களுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே ஏதாவது தகராறுகள் வருமேயானால், எந்தத் தகராறும் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனலுக்குத்தான் அனுப்ப வேண்டும். தெலுங்கர்களை எந்த வகையில் உயர்த்த வேண்டும். தெலுங்கர்களுக்கு என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் கண்டிட வேண்டும், ஆந்திரப் பகுதியிலே என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் கண்டிட வேண்டும், இதற்கு திட்டச் செலவுகளை திட்ட ஒதுக்கீடுகள் செய்யும் பொழுது எந்த வகையில் திட்ட ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும், இவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் வரையறுத்திருக்கிறார்கள். தகராறு வந்தால் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனலுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற அளவுக்கு சட்ட திட்டங்களை இயற்றி இருக்க வேண்டும். அதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது என்ன? ஒரு வட்டாரத்தில், ஒரு பிரதேசத்தில், ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்கள், அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்படுகின்ற வகையில் அரசாங்கச் சட்டங்களும், அரசாங்கக் குறுக்கீடுகளும் மத்திய அரசிலிருந்தும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வருமானால், மக்கள் கிளர்ச்சி செய்யும்பொழுது அரசியல் சட்டம் தூள் துளாக்கப்படும் என்பதுதான் இந்த அரசியல் சட்ட திருத்தத்தில் நமக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

பல்கலைக் கழகத்தை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தக்கூடிய கட்டாயத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாநில அரசின் அதிகாரங்களில் தலையிடக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், எந்தக் கட்டாயத்தில் இந்த அரசியல் சட்டம் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்களும், அதை மறுக்கிறவர்களும் இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் ஒரே மொழியைப் பேசக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தெலுங்கானைப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் பேசும் மொழியும் தெலுங்குதான், ஆந்திரப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் பேசும் மொழியும் தெலுங்குதான். ஆனால் இரண்டு பகுதியைச் சார்ந்த மக்களும் தங்களுடைய பகுதியில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. தங்களுடைய பகுதியில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்ற மனத் தாங்கல் காரணமாக போராட்டம் வெடித்து அதனுடைய விளைவு எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தத் திருத்தம் உணர்த்துவதாகும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு மாநிலத்தில் ஒரே மொழி பேசுகின்ற தமிழர்கள், ஆந்திரர்கள், மலையாளிகள், கன்னடியர்கள், இந்துஸ்தானியர்கள், மராட்டியர்கள் என்று நாம் பிரித்துப் பார்க்கின்றபொழுது மக்களிடையே இவ்வளவு வேற்றுமை, மத்திய அரசு அநீதி இழைக்கின்ற நிலை எழுகிறது என்றால், மாநிலங்களுக்கு மாநிலம் அநீதிகள் இழைக்கப்படுகின்றபொழுது, எவ்வளவு தூரம் மக்களுடைய உணர்ச்சிகள் எழுப்பப்படும், தூண்டப்படும் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்நுடைய கட்டாயத்தினுடைய அடிப்படையில் ஒரே மாநிலத்தில் இரண்டு பகுதிகளாக இருக்கிற ஒரே மொழி தெலுங்கு பேசுகின்ற மக்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் டிரிபியூனல் ஏற்படுத்தி, பல்கலைக் கழகம், வட்டார வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஏற்படுத்தி, அங்கே ஏற்படுகின்ற தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அங்கே இருக்கிற கோர்ட்டினுடைய அதிகாரங்களைப் பிடுங்குகின்ற வகையிலே இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம், சில ஷரத்துக்களையே நீக்குகின்ற அளவுக்கு கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அந்த உணர்ச்சியின் விளைவாகத்தான் இந்தத்

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

திருத்த மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், அந்தக் கட்டாயத்தினுடைய உணர்வை இந்தத் திருத்தம் உணர்த்துவதன் காரணமாக இந்த அரசியல் சட்ட திருத்தத்தை நாங்கள் கொள்கை அளவிலே ஆதரிக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சில கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்தார்கள், இவர்கள் செய்தார்கள் எனபெல்லாம் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் யார் காரணம் என்பதைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இந்தியிலே இருக்கிறது. அதைப் படித்துவிட்டு பிறகு விளக்கம் சொல்கிறேன். ஆப்கோ...

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இங்கே இந்தியைப் படிக்கலாமா? நாம் நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லையே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற மொழிகளிலே இந்தி ஒன்று.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்த அவையிலே நான்கு மொழிகள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிட மொழிகள், இந்துஸ்தானி என்று சொல்லக்கூடிய மொழி...

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அரசாங்கம் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதை இங்கே படிக்கலாமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இரு மொழிக் கொள்கைக்கு விரோதமாக இருக்கிறதே. இங்கே தெலுங்கில் கூட பேசுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையில் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் பஸ் முறை தெலுங்கில் பேசியிருக்கிறார். தெலுங்கில் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தெலுங்கில் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. நம்முடைய விதியில்கூட தெலுங்கில் பேசுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மும்மொழித் திட்டத்தை எதிர்க்கிறோம். இருமொழித் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது.

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசாங்க மொழிக் கொள்கை வேறு. மன்றம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற வெதிப்புரைகளை வேறு அரசாங்கக் கொள்கைக்கு நேர் மாறான கருத்து என்பதற்காக பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப முடியாது. சட்டமன்ற விதி முறையில் இந்தியில் பேசுவதற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: அவர் இந்தியில் படித்தால் பொன்னப்ப நாடார் கட்சியினர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம் வருகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமன்ற விதிமுறையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது இது தான்—

'The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil, provided that any member may address the Assembly in any recognized language of the State or in Hindi, and provided further that the Speaker may permit any member who cannot adequately express himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly in his mother-tongue.'

For purposes of this rule, 'recognized language' shall mean any one of the following languages, namely, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani'.

இந்த மொழிகளல்லாது வேறு ஒரு மொழியில் பேசுவதாக நினைத்தாலும் கூட பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுக்கலாம். இதிலே எந்தவிதமான பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை. இந்தியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்களே இதை மறுக்கிறார்களே!

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்தியைப் பற்றி சொன்னார்கள். நாங்கள் எந்த மொழிக்கும் விரோதிகள் அல்ல. ஆனால் மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு விரோதமாக, எந்த மொழி திணிக்கப்பட்டாலும், அதை உயிர் இருக்கும் வரையில் எதிர்ப்போம்.

தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு விரோதமாக எந்த மொழியையும் யாரும் இங்கே திணிக்க முயல்வார்களேயானால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற 4½ கோடி மக்களுடைய பிணங்களின் மீது நடந்து தான் திணிக்க முடியும் என்ற அளவுக்கு நான் சொல்கிறேனே கவிர, வேறு எந்த மொழியையும் நான் எதிர்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, நீங்கள் ஸ்பெஷல்டுக்கு வாரும்.

(பிற்பகல் 100)

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: யாரும் திணிக்கவில்லை; அவர்கள்தான் இப்போது திணிக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அதைப் படித்துவிட்டு, விளக்கத்தைச் சொல்லி விடலாம் என்று நினைத்தேன். இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குக்கூட கொஞ்சம் தெரியும். அதனால் நான் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லிவிட முடியாது. படிக்க வேண்டாமென்றால் படிக்க வில்லை. மகராஷ்டிரத்திலே சேதுவக்கர் அந்த அளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கலகங்கள் ஆந்திராவில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரே மொழி பேசுகின்ற மக்களிடையே இத்தகைய ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது; ஒரு விரோத மனப்பான்மை வளர்ந்திருக்கிறது; விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். சண்டை சச்சரவுகள், சிக்கல்கள், குழப்பங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்தையே திருத்த வேண்டிய அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்திருக்கிறது. அதற்கு யார் காரணம்? இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கின்ற மத்திய அரசாங்கம்தான் அதற்குக் காரணம். நாளுக்கு நாள் அவர்கள் கையாளுகின்ற முறைகேடான உட்கைகள் தான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சொல்லி எச்சரிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்.

மாநிலங்களுக்குச் சிறப்பான அதிகாரங்கள் வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறதை, அது முறைமாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இருபது ஆண்டு காலமாக மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சி ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்தால் மாநிலங்களுக்கு என்ன அதிகாரம், மத்திய சர்க்காருக்கு என்ன அதிகாரம் என்ற கேள்வி எழவில்லை; யாரும் எற்பாறவில்லை; மத்தியிலே ஆண்டுகொண்டிருந்த கட்சியே மாநிலங்களிலும் ஆண்டுகொண்டிருந்ததால், மத்தியிலுள்ளவர்கள் நிர்வாக முறைகளை வகுத்துக் கொண்டிருந்ததால் எந்தவிதமான சிக்கலும் ஏற்படவில்லை.

ஆனால் இன்றைக்கு பல்வேறு கட்சிகள் பல்வேறு மாநிலங்களிலே ஆட்சி செய்வதால் சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரம் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படுகின்ற வகையிலே திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்த முற்படுமேபோது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களுக்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் இன்று இந்த அரசியல் சட்டத் திருக்கம் வந்திருக்கிறது. இது வெறும் திருத்தம் தான். ஆனால் மத்திய அரசின் போக்கு மாறவில்லை என்றால், மோசமான விளைவுகளை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்குமானால், அரசியல் சட்டத்தையே மாற்றியமைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

இன்றைக்கு இருக்கின்ற கொள்கை எப்படி இருக்கிறது? குழப்பங்கள் ஏற்பட்டால்தான், சச்சரவுகள் ஏற்பட்டால்தான், போராட்டம் நடந்தால்தான், அடித்தால்தான் அடங்குவோம் என்ற முறையிலே மந்திய அரசின் கொள்கை இருக்கிறது. அதை எதிர்க்கின்ற வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Honourable Speaker, Sir, in addition to what has already been spoken on this Amendment. I would like to offer a few specific remarks.

Firstly, I do not subscribe to the stand taken by our Congress Party Leader here because I personally feel that this Amendment itself has been brought forward due to certain unfortunate happenings in the State of Andhra Pradesh, for which the direct responsibility rests on the Congress Governments at the Centre and in the State of Andhra Pradesh. If they had acted more judiciously and in a more impartial manner and in a more pragmatic manner, the entire episode that has happened in Andhra Pradesh in the past three or four years could have been stopped.

This aspect of the matter has to be properly examined.

For instance, the very Andhra question, Telengna problem, Mulky Rules, Six-Point Formula and other things had emanated originally some years ago. The States Reorganisation Committee consisting of different party leaders was headed by Thiru Fazle Ali went into the matter and it was also brought before the Parliament and the late lamented Prime Minister, Shri Jawaharlal Nehru had assured the House at that time that even after five years if the people of Telengana wanted the Telengana State, they were prepared to give it. If only we look into the Parliamentary Debates, we will find these things. Therefore the seed for bifurcation of the State of Andhra Pradesh was sown 18 years ago.

Then I come to the 'sons of the soil' policy. The Honourable Member, Thiru Veeraswami has asked a valid question.

Though we may differ from the D.M.K. on other matters, but on this particular matter, we agree with them. The main cause of the 'sons of the soil' problem is the Congress Party.

1974 ஏப்ரல் 11]

How can we deny it? The Congress Party in Andhra Pradesh, the Congress Party in West Bengal, the Congress Party in Uttar Pradesh, the Congress Party in Maharashtra and the Congress Party in Madhya Pradesh has *ad nauseum* advocated this theory openly and deliberately both on the floor of the House and outside. But I can appreciate the stand of the Honourable Member, Thiru Marimuthu. I know personally he is against it . . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: எங்கெங்கே பேசப்பட்டது என்று சொல் கிறார்கள். எங்கே வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் அதன் முடிவு என்ன என்பதுதான் பிரச்சனை. எத்தனைபேர் கருத்துக்கள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. எப்படியெல்லாம் பேசப்பட்டது என்பது தெரியும். அதை யெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. முடிவு என்ன என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன்: சார், ஒரு இன்ஸ்பர்மேஷன். பிரதம அமைச்சர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் பிகார் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தில் பேசும் போது 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரியை' ஒத்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அது சரியான செய்தி அல்ல; அந்த மாதிரி எதுவும் கிடையாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இப்போது மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் 80 சதவிகிதம் அந்த மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளுகின்ற அந்த மாநிலத்தில் உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட உத்தரவை இந்த அரசு போட்டான் உற்றுக்கொள்வீர்களா? இல்லை என்றால் 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரி' எந்த அடிப்படையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்குவீர்களா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, நான் சொல்கது 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்' என்பதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் விளக்கம் சொல்வதில் உள்நாட்டுக்குள்ளே ஒரு கலகம் வந்து, ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக்கொள்வார்கள். நல்ல நிலைமையை அது ஒருக்காலும் ஏற்படுத்தாது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 ஏப்ரல் 11]

அவர்கள் சொல்வதுமாதிரி பிரதம அமைச்சர் கூறியதாக நான் எங்கும் பார்க்கவில்லை. அப்பகுதி மக்களுக்கு ஓரளவு 'பிரஃபான்ஸ்' கொடுக்கலாம் என்ற முறையிலே சொல்லி இருக்கலாம். சன்ஸ் ஆப் தி சார்ஜ் தீயரிவை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

DR. H. V. HANDE: So far as the sons of the soil theory is concerned, I am very definite that we are against it. At the same time it is our duty to see that the counterparts in the other States also should oppose it. Let us not try to work at cross purposes. Both Mr. Marimuthu and myself are interested in the welfare of the State and there is no doubt about it. But in the State of Maharashtra, the Chief Minister Thiru V. P. Naik has supported it. This virus was started there and spread to several parts of the country. This theory must be discouraged.

Sir, what is this amendment? It is based on the 'sons of the soil' theory. Tremendous benefits have been given to Telengana and the dice is heavily loaded in favour of Telengana. If you see the provisions of the amendment, you will see that it is based on the sons of the soil theory. Why was this Jai Andhra Movement started? It was started because of the promulgation of the Mulky Rules. What are the Mulky Rules? The Mulky Rules are based on the sons of the soil theory.

On what basis was this 'Jai Andhra' movement started? Who piloted it? At that time of course Swatantra leader Latchanna was there. But who spearheaded and piloted it? It was the Congress Party and the Deputy Chief Minister at that time. Where is he now? He has been taken back to the Congress. Along with him some others are members of the Cabinet. I share Mr. Marimuthu's view that this has been a tragic thing . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Most of the arguments could be advanced in Parliament. Now we shall confine ourselves to the Bill.

DR. H. V. HANDE: I am shocked at Mr. Ponnappa Nadar's plea. This is a Constitutional Amendment which is coming before this House, and not any piece of legislation. This is the only opportunity we have to voice our view points. It is a Consti-

1974 ஏப்ரல் 11]

[Dr. H. V. Hande]

tutional amendment which the State Legislatures have to ratify. When it is coming up before us, it is our duty, as members, to give our views. That is quite clear.

What I say is the whole thing had been spearheaded by the Congress Party of Andhra Pradesh. The whole 'Jai Andhra' movement was fanned and a holocaust was created by the Congress Party. But suddenly after some months, the same people said "we will join the Cabinet". They started the movement. They fanned it. They were responsible for all the bloodshed. Several murders had taken place as pointed out by Thiru K. T. K. Tangamani.

I demand on the floor of this House, who has been responsible for the blood bath? It is nobody except the party in power, viz., Congress Party. Now suddenly they say "we do not know anything". It is because they have joined the Cabinet. Mr. Latchanna did not join the Cabinet. Mr. Rathnasabapathy lost his representation in Council. That is a different point.

What is this Mulki Rule? Government had no guts to say what it was. It is said that the Mulki Rule is there to remove backwardness. How do you remove backwardness? Ramana-thapuram in Tamil Nadu is backward district. You pour in money there, start some development work and make it prosperous. That is the only remedial measure.

The whole economy of Andhra Pradesh had been upset by this Mulki Rule. What I say is that this Bill is a dubious method to cover the 'sons of soil' theory; That should be completely rooted out.

In 1957, a special law known as Public Employment (requirement of residence) Act was passed by Parliament. By section 2 of that Act, Mulki Rule was repealed. After that law was brought in to the statute book, a case went to Supreme Court. Supreme Court held in October 1972 that Section 2 of the Public Employment (requirement of residence) Act was *ultra vires*.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 11]

My submission is if only Parliament had been seized of the matter, if only the Ruling Congress people had acted in time by bringing in this measure before the Supreme Court struck it down, they could have avoided much of the blood-shed.

I ask, Sir, is it very difficult for the Law Department of the Centre to anticipate that the Supreme Court would strike down Section 2. We all knew it. Everyone knew that the Supreme Court would strike it down. But the Ruling Party people did not act in time.

After much of the blood-shed, after the Supreme Court struck it down, this thing has been brought in. If only they had acted in time, they could have avoided the blood-shed. But they kept mum at the time when they had to act. They failed in their duty. That is my charge.

Another thing, Sir. I shall finish in a minute or two.

On 18th January, Andhra Pradesh was brought under President's Rule. When the issue came in Parliament, every Opposition member pointed out what they feared. But the Ruling Party did not pay heed to the views of the Opposition. With its brutal majority, they thought nothing would happen. But what happened? Hundreds of people died. After the blood-shed, this has come up.

If only timely action had been taken, blood-shed could have been avoided. But what I say is, don't sow seeds of disintegration. On behalf of my party and individually, I am not for disintegration. But by this 'sons of soil theory' you are throwing seeds of disintegration. That should be fought and resisted.

I know what the Honourable Leader of the House is also feeling. When the Bill came in Parliament, I did not know what exactly was the stand taken by the D.M.K. party. That is not relevant here. Everyone would say that the Centre failed in its duty to act in time and avoid the blood-shed. What I say is it is the duty of Central Government to tell the States not to embark on this 'sons of soil theory. Instead of doing that, they should not fan that idea if some States do have that idea. This sons of soil theory should be rooted out. That is my submission, Sir. This is what I want to submit.

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்திலே ஓரிரு கருத்துக்களை மட்டும் சுருக்கமாகக் கூறி அமைந்திட விரும்புகிறேன்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 371-வது ஷரத்திலே செய்யப்படுகிற திருத்தம் பற்றி இங்கே எல்லோரும் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலம் எப்படி அமைந்தது என்கிற வரலாறுகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்தினர் எடுத்துக் கூறினார்கள். பொட்டி ஸ்ரீராமலு 1953 இல் செய்த பெரும் தியாகத்தினால் ஆந்திர மாநிலம் உருவாயிற்று என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஆந்திர மாநிலத்தை விசால ஆந்திரமாக அமைத்திட 1956-ல் முயற்சி செய்தார்கள். அதில் ஒன்று கோஸ்டல் ஆந்திரா—இன்னொன்று தெலுங்கானா. தெலுங்கானா பகுதி பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்த காரணத்தினால் விசேஷ சட்டம், சலுகைகள் எல்லாம் அப்போது அரசாங்கத்தில் இருந்து கொடுக்கப்பட்டன.

இந்த முல்கி விதிகள் செல்லுமா செல்லாதா, இவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் எத்தனை சதவிகிதம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை எல்லாம் உச்ச நீதிமன்றம் ஆராய்ந்து, அது கொடுத்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் ஆந்திர மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பை எல்லாம் நான் கூற முற்படவில்லை.

பொதுவாக அங்கிருந்தவர்கள் எல்லாம் கிளர்ச்சிகளைச் செய்தார்கள்—ஒரு சிலரைத் தவிர, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி மட்டும் அதை ஆதரிக்கவில்லை. அதேமாதிரி ஒருசில காங்கிரஸ்காரர்களும் ஆதரிக்கவில்லை.

நாட்டினைத் துண்டாடி ஆந்திராவைப் பிரிக்கக் கூடாது, அதிலும் சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று பலரும் முயன்றார்கள். தேசத்திலே இன்று பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. தேசத்திலே இருக்கிற பலப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், சட்ட பூர்வமான முறையிலே கிளர்ச்சிகளை உருவாக்கவேண்டுமேயொழிய கிளர்ச்சியின் அடிப்படையிலே எல்லாவற்றையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று முயற்சித்தால், அது நிச்சயமாக முடியாது என்பதற்கு ஆந்திர மாநிலக் கிளர்ச்சி நல்ல எடுத்துக் காட்டு என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆந்திரக் கிளர்ச்சியில் எத்தனை பேர்களைக் கொன்றார்கள்? எவ்வளவு பொதுச் சொத்துக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது என்ற விவரங்களைப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம். ஆந்திராவிலே ஆந்திரம்தான் முந்தி இருந்தது என்று

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 11]

இங்கு பலரும் பேசினார்கள். ஆந்திராவில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் விரும்பத்தக்கவை அல்ல. ஒரு தேசத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக ஒரு ராஜ்யத்திலே இருக்கிற பிரச்சனைகள் பல்வேறுக இருக்கின்றன. சில பகுதிகள் முற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. பல பகுதிகள் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. எல்லோரும் சரிசமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த நிலைக்கு அரசாங்கம் சில கடமைகளைச் செய்யத் தவறவில்லை. என்ற காரணத்தினால், ஏற்பட்டதே தவிர, அந்த முக்கிவிதிகளைப் பொறுத்தவரையிலே தனிப்பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. அது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்கிறது, என்று உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே இந்தக் கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்தன. அதெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

நாட்டைத் துண்டாட வேண்டுமா? நாட்டினுடைய ஒற்றுமையைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி தேசிய உள்ளம் படைத்தவர்கள், தேசிய எண்ணம் படைத்தவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1956-லே மொழிவழி மாநிலங்களாக இந்தியாவைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று மொழிவழி மாநிலங்களாக இந்தியாவைப் பிரித்து அமைத்தார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று அதற்கு முன்னதாக ஏற்படுத்திய கமிட்டி இந்த முடிவெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறது. நிர்வாகச் சௌகரியத்திற்காக வேண்டி, மிகப் பெரிய மாநிலமாக இருந்த உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள்.

இப்பொழுது நாட்டிலே பல இடங்களிலே பூசல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1956-ல் இருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமான பூசல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அல்லாம் பகுதியிலே பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை அந்த நிலைமையையெல்லாம், மிஸோரம் என்பதையெல்லாம் பார்க்கிறோம். நாகாலாந்து போன்ற இடங்களிலெல்லாம் நாம் ஜாக்கிரதை யாகக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தச் தேசத்திலே பிரிவினைச் சத்தியை நாம் பெருக்கக் கூடாது. பிரிவினை எந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்தாலும் முறிப்புடிக்கவேண்டும், வன்மையாக முறியடிக்கவேண்டும்.

இன்று நாட்டிலே இந்தப் பிரிவினை கோஷம் வெகுவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரிவினைக் கோஷம் வேறு முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தப் பிரச்சனைப்பற்றிக் கூறவிரும்பவில்லை. இராஜ மன்னர் குழு அறிக்கை விவாதத்திலே பேசுகின்ற நேரத்திலே, இந்தப் பிரிவினை எப்படி தலைதாக்குகிறது என்பதுபற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இந்தத் தேசத்தினை துண்டாடுவதை நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம். இந்தத் தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட பல தலைவர்கள், சிறை வாசம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிக் காப்பதற்கு நிச்சயமாக அவர்கள் ஒன்று சேருவார்கள் என்ற கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிளர்ச்சிகளைத் தூண்ட நாம் வழிகாட்டிகளாக இருக்கக்கூடாது என்பதை உணர்ந்து இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

ஆந்திராவிலே புதிய யூனிவர்சிட்டியை அமைக்கப்போகிறார்கள், இது மாநிலத்திற்குள்ள அநிகாரத்தைச் சுரண்டுவது அல்லவா என்றெல்லாம் பேசினார்கள். மத்திய அமைச்சர் உமா சங்கர் திக்ஷித் அவர்கள் தெளிவாக விவாதத்திலே பேசி இருக்கிறார்கள், அந்த இராஜ்யத்தின் நன்மைக்காக, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே, ஏழை எளிய மக்களுடைய நன்மைக்காக, அந்தச் சட்டத் திருத்தம் வந்திருக்கிறதே தவிர வேறொன்று என்று

சமீபத்திலே, டிசம்பர் மாதத்திலே ஓரிரு நாட்கள் அங்கே தங்குவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. அங்குள்ள ஒரு சில அரசியல் தலைவர்களோடு நான் பேசினேன். இது தலைவர்களுடைய கிளர்ச்சியையொழிய மக்களுடைய கிளர்ச்சி அல்ல. ஆனால், தலைவர்கள் மக்களைத் தூண்டி விடப் பார்த்தார்கள். ஒருசில விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கட்டு அவிழ்த்துவிட்ட அடக்கு முறையின் காரணமாக வந்தது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். யார் உத்தரவாளி என்ற விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனைக்கு நான் புகளில்லை. தோல்விகள் வருகிற நேரத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி நாம் எல்லோரும் இந்தப் பிரச்சனையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு விவாதத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். இதை ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தினை அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மோதல் ஏற்படக் கூடிய முறையிலே இந்த மன்றம் இருப்பது பொருத்தம் அல்ல. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இயங்குகின்ற ஓர் உறுப்பாக நாம் இருக்கிற காரணத்தினால், நாம் அரசியலமைப்புச் சட்டத் திற்கு உட்பட்டு நம்முடைய விவாதங்களை நடத்திச் செல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அரசியலமைப்புச் சட்டம், மேம்பாடான, நன்மையான தன்மையில் போகவேண்டுமே தவிர, நம்முடைய தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளை எல்லாம் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 11]

சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரிமைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். உட்பட்டவர்களிலே அது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவிலே உருவாகியிருக்கிறது. பிரிட்டிஸ் பத்திரிகையிலே இதுபற்றி ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். வங்காளத்திலே. . .

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரியில் என்ன தப்பு? அந்த அந்த ஊரிலே இருக்கிறவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனாலே நாடு எப்படி பிளவுபட்டுவிட்டது என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுது இருக்கிற அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே எந்தப் பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் சொத்து சேமிக்கலாம் என்ற அடிப்படை ஜீவாதார உரிமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்பொழுது குறிப்பிட்டது இது சட்டபூர்வமாக இல்லை. ஆனால் நாட்டுமுறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக, கோளாவிலே தும்பா ராக்கெட் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது நாம் ஏற்படுத்தியது, எனக்கு நேரிடையாகத் தெரியும். கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் நாட்டின் ஒற்றுமையை காக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசியல் தலைவர்களுக்கு உண்டு என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே பார்த்தால் தமிழர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கிறது நேரத்திலே, மத்திய அரசினது குறுக்கீட்டால், வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்கு, வேலை அளிக்கப்படுகிறது, வேறு பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இராஜ்ய நன்மையைக் கருதி, எதையும் இழக்காமலிருக்க எல்லோரும் பொறுப்புடன் இருக்கவேண்டும். இந்தியா ஒரே இராஜ்யம் என்றிருக்க வேண்டும். அந்த உணர்வினைப் பெற்றிடவேண்டும். இந்தத் தேசத்தில் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட உத்தமத் தலைவர்களை ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, நான் அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது இந்திய பாராளுமன்ற இரண்டு அவைகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டத்திற்கு ஏற்பளிக்கின்ற வகையில், இந்தியாவிலுள்ள சட்டமன்றங்களில் பாதிப்பாவது, ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அரசியலமைப்புச் சட்டமுறைப்படி ஒப்புதலுக்காக இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1956-ல் ஆந்திர மாநிலம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது, தெலிங்கானா பகுதியின் வளர்ச்சி குறித்தும், மற்றும் அப்பகுதியில் வாழுகின்ற மக்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள், கல்வி வசதிகள் ஆகியவை குறித்தும் சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் விதித்துறைகள், இந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் சிலவற்றிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. தெலிங்கானா பகுதி வாழ் மக்களுக்கு, ஏனையவற்றுடன், வேலை வாய்ப்புக்களும், ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக, 1957-ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணிகள் (குடியிருப்பு விதி) சட்டம் நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது. தலைமை உயர்நீதி மன்றம், தெலிங்கானா பகுதியில் அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ள சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில், மேற்படி சட்டத்தின் சில விதித்துறைகள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை என்று தீர்ப்பளித்தது.

இதனால், ஆந்திராவில் பல கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அதிலே நாம் புகவில்லை. இது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின்கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம் இது எனவே, கிருத்தாமல் அமைதி காண முடியாது என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

ஆந்திராவைச் சேர்ந்த கல்வி நிறுவனங்களிலும், அரசுப் பணிகளிலும், சேர்வதில் சம வாய்ப்புகள் அளிப்பதற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஆறு அம்சத் திட்டம் தீட்டி அந்த மாநில மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிற அளவுக்குச்செயல் வடிவம் கொடுக்க இது விதிக்கப்பட்டது. அரசுப் பணிகள் தொடர்பான சில தகராறுகள், குறைகள் ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதற்கான அதிகார வரம்புடன் கூடிய நிர்வாக நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே, 371-வது பிரிவு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தத் தெலிங்கானா பகுதி மக்கள், ஆந்திரப் பகுதி மக்களுடைய வாழ்வுக்காக, மத்திய அரசாங்கம் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற குறிப்பின் அடிப்படையில் மத்திய அரசே ஏற்படுத்த முடியாது, மாநில அரசினுடைய ஒப்புதல் இல்லாமல். அதற்கும் வழிவகை செய்கின்ற வகையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 11]

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்தவகையிலும் பாதிக்கின்ற ஒன்று அல்ல இது. ஆந்திர மாநிலத்திலே அமைதி ஏற்படுத்த, அவர்களுடைய நன்மைக்காக, இன்றைக்கிருக்கிற அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, அமைந்த கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1.30)

இந்த திருத்தத்தில் சட்டமன்றங்களைப் பொறுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தைப் பொறுத்திருக்கிற காரணத்தால் எல்லா மாநிலத்தினுடைய சட்ட அவைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு குறைந்தது பாதி மாநிலங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி இருப்பதால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அதற்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் தான் இந்த மன்றம் தன் ஆதரவை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்து தெரிவித்து, பக்கத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தில் அவர்களும் விரும்புவது காரணமாக அவர்களும் நிறைவேற்றி அனுப்பி வைத்ததின் காரணமாக, பாராளுமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டதின் அடிப்படையில் நாம் ஏற்பு அளித்து அனுப்ப விரும்புகிறோம்.

அனுப்பவிரும்புகிறோம் என்பதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆகவே கொள்கை அடிப்படையில் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோமா என்றால் கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லைதான். மாநிலத்தில் சுயாட்சி வேண்டும். மத்தியில் கூட்டாட்சி வேண்டும், இன்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும், என்னென்ன அதிகாரங்கள் வர வேண்டும் என்பதை ராஜ்யமன்றம் அறிக்கை வரும்போது விவாதிக்க இருக்கிறோம்.

ஆனால், அது வரையில் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறோம். ஆக இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து செய்ய முடியாது, நாம் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு மாறுபட்டது என்று கொள்வதற்கில்லை.

அடுத்தபடி வருகிற தீர்மானத்தை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். உங்கள் கொள்கைப்படி கேட்டால் அர்ச்சகர்கள் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பது இன்றைய அரசியல் சட்டத்திலிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை கொள்கையின்படி 100-க்கு 100 ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களாவென்றால் இல்லை. ஆனால் அந்தச் சட்டம்தான் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடியது.

1974 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை சோஷலிச அடிப்படையில் திட்டமென்றால் 100-க்கு 100 இந்த அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்றால், அவர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்குக் கட்டுப்பட்டுதான் நடக்க வேண்டும். அதன்மீது தான் நடக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் இங்கே இந்தத் தன்மையில் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர, இதை ஆளும் கட்சி எதிர்த்து இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்த்திருக்க வேண்டுமென்றால் நாம் இப்போது கொண்டிருக்கும் கொள்கை அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசை எதையும் கேட்காமல் காரியம் நடக்க வேண்டும் என்றால் அரசியல் சட்டப்படி நடக்க முடியாது.

அடுத்து அருகிற தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கொண்டு வருகிறோம். அதற்குப் பிறகு கொண்டு வருகிற ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது என்ன கேட்க வேண்டியிருக்கிறது? இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். திருத்தியதற்குப் பிறகு வருகிற சட்டத்தின் கொள்கை அடிப்படையில் வலியுறுத்திக் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசியல் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமையிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபனை கிடையாது விவாதம் வந்த பிறகு அரசாங்கத்தின் நிலைமை என்ன என்ற கேள்விதான் கேட்க வேண்டும். ஒரு தடவை அங்கே தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அது வந்து தீர்மானம் தீட்டத்தை நாம் வகுத்த பிறகு

We have to obey when the Act is passed. Till such time, when it has come in the form of a Bill, it can be indicated whether the Government is apposing it or whether it is for the particular Bill. That was the question that was raised. After it comes as an Act, all of us have to obey. அப்படி வருகிற நேரத்தில் உங்கள் நிலைமை என்ன என்பது தான் கேள்வி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் கேட்டதெல்லாம் ஏற்கனவே அரசியல் சட்டம் அங்கே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது முழுமை பெறுவதற்கு இங்கே அந்திராவில் இருக்கக்கூடிய, நாட்டிலிருக்கக் கூடிய டாக்டர்களுக்குச் சட்ட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 11]

மன்றங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நமது சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்காது இருக்க வேண்டாமா? அந்த அரசியல் சட்டத்தை எதிர்த்தும் பாஸ் ஆக வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: நாம் சொல்கிற கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் நண்பர்கள் பேசியபோது மத்திய பல்கலைக் கழகத்தை வைப்பது என்ற கருத்தை மறுத்து பேசியிருக்கிறார்கள் கொள்கையளவில். தமிழகத்தில் மத்திய பல்கலைக் கழகத்தை விரும்புகிறார்களா என்றால் விரும்பவில்லை என்று பதில் சொல்லுவோம். அதற்குச் சட்டத்தை எதிர்த்து பேசுகிறோம் என்று சொல்லப்படும். ஆந்திராவைப் பொறுத்து, அவர்கள் விரும்புகின்ற ஒன்றை இன்றைக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் விரும்பினால், கொள்கை அடிப்படையில், கருத்துக்கள் அடிப்படையிலே மாநில சுயாட்சி, தனியாகப் பெற வேண்டும், மத்தியில் கூட்டாட்சி பெற வேண்டும், எந்தெந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டும், எந்த அளவுக்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை இருப்பதால் இன்று ஏற்று கொள்கிறோம்.

அடுத்து, தீர்மானம் வருகிறது. இங்கே நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டங்களைக் கொள்கை அடிப்படையில் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புவதே தவறு. ஆனால் இன்றைக்குச் சட்டப்படி அனுப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். நாம் அத்தனை பேரும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம்.

இப்பொழுது நம் கொள்கை இதிலிருக்கிற அத்தனையும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா என்றால் கொள்கைப்படி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதுதான். இன்றைக்கு அவர்கள் மாற்றியமைக்க, திருத்தியமைக்க விரும்ப வேண்டும். இந்த நாடு மாற்றிக் கொண்டு, திருத்துகின்ற தன்மையில் வரும் என்பதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் மாநிலத்தில் நாம் விரும்புகின்றது வேறு, அவர்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பி யிருக்கிறது ஒன்று. மத்திய அரசாங்கம் நாடியிருப்பதால் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த அரசாங்கத்தின் தன்மையைப் பொறுத்த வரையிலும் வேறு விதமாக வராது. நம் உறுப்பினர்கள் சொல்லும்போது இது தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தை வைப்பதைப் பொறுத்த மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி பெற்றுத்தான் வைக்க வேண்டும். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தில் துவக்கக் கல்வி, உயர் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளியில் விஷயத்தில் தலையிட

1974 ஏப்ரல் 11]

முடியாது. ஆனால் கல்லூரிக் கல்வி, மேல் பட்டப்படிப்பு, பட்டப் படிப்பு மேம்பாடு படுத்த மத்திய அரசு ஈடுபடலாம் என்று அரசியல் சட்டத்திலிருக் கின்ற காரணத்தால்தான், யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன்வைத்து அவர்கள் பணம் ஒதுக்கிடுவதும், மற்றதெல்லாம் நடைபெறுகிறது. அந்த அடிப் படையில் நடைபெறுகிற இந்தக் கொள்கை மாறுபாடானது என்ற அளவில் அல்ல, இது சம்பிரதாயம் என்ற முறையில் பக்கத்து மாநிலம் விரும்புகிறது என்ற காரணத்தால் இந்த மாநிலத்தைப் பாதிக்காது என்ற நிலையில் அமைத் திருக்கிறது என்ற காரணத்தால், இதற்கு ஏற்பு அளிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவிலே செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்படி வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப் படுத்துகிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, 15-4-1974 திங்கட்கிழமையன்று காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.36 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

8. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

237. Notification issued with G.O. Ms. No. 479, Co-operation, dated the 29th December 1973 in regard to certain amendments to rules 85-D, 85-F and 85-K of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]